

Núm. de Protocol: SS-050-2/95

S E N T E N C I A N U M . 9 6 - 2 5

PARTS:

Apel.lant: Sra. M.R.C.

Representant: en nom propi

Advocat: Sr. E.B.

Apel.lada: CASS

Representant: M.A.F.

Advocat: Bufet A.

COMPOSICIO DEL TRIBUNAL:

President: M.I. Sr. Albert Andrés Pereira

Magistrats: M.I. Sr. Bernard Plagnet

M.I. Sr. Lluís Saura Lluvià

A la vila d'Andorra la Vella, el 21 de juny de 1996.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa ha vist el recurs d'apel.lació a les actuacions número SS-050-2/95.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat M.I. Sr. **Albert Andrés Pereira**, el qual expressa el parer del Tribunal.

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- La sentència de data 6 de desembre de 1995 de la Secció Administrativa de la Batllia, a la qual es fa expressa referència quant a l'exposició de fets i a les al·legacions de les parts, va desestimar la demanda formulada per la Sra. M.R.C. contra la Caixa Andorrana de Seguretat Social, mitjançant la qual demanava que li fos revisada la pensió de viduitat que té reconeguda, atorgant-li un import equivalent al cinquanta per cent de la pensió mínima de vellesa que hagués correspost al seu marit segons l'article 41 del Reglament Tècnic de la CASS.

2.- En considerar-se agreujada la demandant amb aquesta resolució, va presentar recurs d'apel·lació el 14 de desembre de 1995, el qual fou formalitzat davant aquest Tribunal Superior de Justícia el 8 de febrer següent. En el recurs, la part agent argumenta que el seu marit reunia totes les condicions previstes a l'article 41 del Reglament Tècnic, de manera que l'import de la pensió de viduitat que li correspon ha de ser l'equivalent, bé al cinquanta per cent del salari mensual que percebia el seu cònjuge, bé al mateix percentatge respecte de la pensió mínima establerta a l'esmentat article del Reglament Tècnic.

3.- Del recurs d'apel·lació formulat per la Sra. M.R.C. se'n va donar trasllat a la Caixa Andorrana de Seguretat Social, la qual el va contestar mitjançant escrit presentat el 7 de març de 1996, en el qual sol·licitava que fos desestimat, entenent que la sentència impugnada havia realitzat una correcta interpretació de les normes aplicables al cas.

4.- En haver estat acordada la substitució de la vista oral pel tràmit de conclusions, les parts van presentar els corresponents escrits, en els quals van donar per reproduïts els arguments que havien exposat en els escrits d'al·legacions anteriorment presentats.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, de conformitat a allò que estableix l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- En l'escrit mitjançant el qual es va formalitzar el present recurs, la part apel.lant desenvolupa dues pretensions alternatives, ja que sol.licita que li sigui reconeguda una pensió de viduïtat per un import calculat, bé sobre la base del salari mensual que percebia el seu marit en el moment del traspàs, o bé sobre la pensió mínima establerta a l'article 41 del Reglament Tècnic de la CASS.

La primera d'aquestes pretensions alternatives ha de ser descartada de bell antuvi, ja que no fou degudament formulada en la primera instància i, en conseqüència, no va poder ser abordada en la sentència que constitueix l'objecte d'aquesta alçada. A més, aquesta petició no descansa sobre cap norma dels Reglaments de la Seguretat Social Andorrana que configuren l'assegurança vellesa -i la pensió de viduïtat que en deriva- sobre la base dels punts obtinguts a través de la cotització mensual de l'assegurat, tal i com es desprèn de l'article 37 del Reglament Tècnic.

En conseqüència, la qüestió debatuda es redueix a determinar si l'apel.lant té dret a una pensió de viduïtat equivalent al cinquanta per cent de la pensió mínima establerta en l'article 41 de l'esmentat Reglament.

Tercer.- L'article 42 d'aquest text disposa que, a la defunció de l'assegurat, la vídua sobrevivent gaudirà d'una pensió de reversió equivalent a la meitat de la pensió que percebia o que hagués correspost a l'assegurat en el moment de la seva mort, si concorren determinades condicions que no és del cas examinar.

D'altra banda, l'article 35 estableix que les pensions de vellesa s'atribuiran als assegurats cotitzants en arribar a l'edat de seixanta-cinc anys, i que la pensió serà igual al total dels imports anuals de drets adquirits que corresponguin a la categoria escollida, i dins el límit d'un mínim definit en l'article 41.

Del contingut d'aquests preceptes es desprèn en primer lloc, que si bé l'assegurança vellesa es configura efectivament com un sistema de capitalització, això no exclou que quedin garantits determinats imports mínims quan concorrin els supòsits previstos en l'article 41 del Reglament Tècnic. En

segon lloc, que la vídua sobrevivent té dret a una pensió equivalent a la meitat de la que hagués correspost a l'assegurat en el moment de la seva mort, encara que aquesta tingui lloc abans d'arribar a l'edat de seixanta-cinc anys que l'article 35 del mateix Reglament fixa per a l'atribució de les pensions de vellesa.

En conseqüència, en aquest darrer cas no es pot considerar que el requisit de l'edat sigui rellevant per tal de determinar la quantia de la pensió de viduitat, ja que, per definició, aquesta exigència no pot ser efectiva quan l'assegurat mor abans dels seixanta-cinc anys, la qual cosa no és obstacle per a que l'article 42 del Reglament Tècnic reconegui el dret de la vídua a rebre una prestació.

El *quantum* de la pensió el determina el mateix precepte, en establir que aquella serà equivalent a la meitat de la pensió "que hagués correspost a l'assegurat en el moment de la seva mort". Això s'ha de posar en relació amb el segon paràgraf de l'article 35, que determina que l'import de la pensió es correspondrà amb el total dels imports anuals de drets adquirits, dins el límit del mínim definit en l'article 41.

Per tot això, cal concloure que la quantia de la pensió de viduitat ha de ser calculat en funció de la situació consolidada per l'assegurat en el moment del seu traspàs, deixant de banda que hagi arribat o no a l'edat de 65 anys, segons el que abans s'ha exposat.

Quart.- En el cas que ara s'examina, és admès per totes les parts que el cònjuge del l'actora reunia en el moment del seu traspàs totes les condicions exigides per tal de ser beneficiari de la pensió mínima de 5.000 punts establerta en el primer paràgraf de l'article 41 del Reglament Tècnic, però es denega l'atribució de la pensió de viduitat sobre aquesta base pel fet de que l'assegurat no tenia consolidat aquest dret, en haver-se produït la defunció abans de l'edat de seixanta-cinc anys.

Tanmateix, aquest argument no pot ser compartit, com es desprèn dels raonaments anteriors. Si l'assegurat reunia ja, en el moment de la seva mort, els requisits necessaris per a meritjar la pensió mínima prevista en l'article 41 abans esmentat, la pensió de la vídua ha de ser establerta sobre aquesta base, sense que sigui obstacle el fet de que el decés s'hagi produït abans de l'edat de seixanta-cinc anys.

De fet, si es portés a les seves últimes conseqüències l'argument de que l'assegurat no disposa d'un

dret adquirit fins arribar a l'esmentada edat, es produiria l'efecte paradoxal de negar tota prestació a la seva vídua, ja que el requisit que sobre aquest punt estableix l'article 35 del Reglament Tècnic és d'aplicació tant a la pensió ordinària acreditada d'acord amb el principi de capitalització, com a la mínima que preveu l'article 41 del mateix Reglament.

Cinquè.- Finalment, cal recordar que la sentència d'aquesta Sala núm. 95-27, de 6 de setembre de 1995, si bé contempla un supòsit diferent al que ara es planteja, ja va establir que la determinació d'una pensió d'acord amb l'article 41 del Reglament Tècnic no es troba forçosament limitada als casos en que l'interessat arriba a l'edat de 65 anys, en afirmar que "aquest text es va redactar de manera molt general i no comporta cap restricció en funció de l'edat de l'interessat".

En conseqüència, el present recurs d'apel·lació ha de ser íntegrament estimat.

D E C I S I O

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

-Estimar el recurs d'apel·lació formulat per la Sra. M.R.C. contra la sentència de la Secció Administrativa de la Batllia de 6 de desembre de 1995, la qual es revoca, i en conseqüència s'estima la demanda inicialment formulada per la demandant contra les resolucions de la Caixa Andorrana de Seguretat Social de data 8 de juny i 17 de juliol de 1995, les qual s'anul·len per no ser ajustades a Dret.

-Declarar el dret de l'actora a que la seva pensió de viduïtat sigui calculada sobre la base de la pensió mínima de vellesa que hagués correspost al seu cònjuge segons l'article 41 del Reglament Tècnic, amb efectes des de la data de l'escrit inicial de demanda.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manen que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció

Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

NOTIFICACIO:

La present sentència ha estat notificada a les parts compareixents.....
.....
.... mitjançant el lliurament d'una còpia certificada.

I llegida, la signen, fet del qual en dono fe,

La secretària,

M. Dolors Cervós Pifarré